Evropský parlament
2014-2019

Dokument ze zasedání

B8-0886/2016

4.7.2016

NÁVRH USNESENÍ

předložený na základě prohlášení Komise

v souladu s čl. 37 odst. 3 jednacího řádu a rámcovou dohodou o vztazích mezi Evropským parlamentem a Evropskou komisí

o prioritách Parlamentu pro pracovní program Komise na rok 2017
(2016/2773(RSP))

João Pimenta Lopes, Tania González Peñas, Marina Albiol Guzmán, Javier Couso Permuy, Martina Anderson, Lynn Boylan, Matt Carthy, Liadh Ní Riada, Nikolaos Chountis, Paloma López Bermejo, Ángela Vallina, Takis Hadjigeorgiou, Rina Ronja Kari, Stelios Kouloglou, Merja Kyllönen, Maria Lidia Senra Rodríguez, Marisa Matias, Dimitrios Papadimoulis, Marie-Christine Vergiat, Fabio De Masi, Stefan Eck, Xabier Benito Ziluaga, Lola Sánchez Caldentey, Estefanía Torres Martínez, Miguel Urbán Crespo
za skupinu GUE/NGL

B8-0886/2016

Usnesení Evropského parlamentu o prioritách Parlamentu pro pracovní program Komise na rok 2017
(2016/2773(RSP))

Evropský parlament,

– s ohledem na rámcovou dohodu o vztazích mezi Evropským parlamentem a Evropskou komisí[1], zejména na přílohu IV této dohody,

– s ohledem na čl. 37 odst. 3 jednacího řádu

A. vzhledem k tomu, že EU a její členské státy se i nadále potýkají s nejhlubší ekonomickou a sociální krizí od okamžiku svého založení; vzhledem k tomu, že neoliberální politiky EU a politiky zaměřené na úspory zavedené EU v rámci správu ekonomických záležitostí podle očekávání prohloubily socioekonomické nerovnosti v rámci členských států i mezi nimi, a zvýšil se počet osob vystavených riziku chudoby a sociálnímu vyloučení (v roce 2015 představoval 24,4 % v EU-28); vzhledem k tomu, že deregulace trhu práce a regresivní daňové systémy přispěly k přesunu výnosů od pracovníků na velkým kapitalistům a zvětšily rozdíly v oblasti příjmů a majetku;

B. vzhledem k tomu, že stagnující ekonomiky, vysoká nezaměstnanost, úpadek sociálních a pracovních práv a nárůst socioekonomických nerovností vyžadují podstatný odklon od politik, které dosud uplatňovala EU, směrem k politikám, které budou podporovat úsilí členských států o vytvoření udržitelného hospodářského růstu, plné zaměstnanosti a boj proti chudobě, sociálnímu vyloučení a nerovnosti příjmů;

C. vzhledem k tomu, že daňová zátěž, které je výsledkem hospodářské a měnové unie, je dramaticky nerovnoměrná, přičemž některé státy z ní stále profitují, zatímco jiné byly zahnány / zatlačeny do hluboké deprese; vzhledem k tomu, že toto zadlužení bylo záminkou pro zavedení nepřijatelných úsporných programů, což přeměnou soukromého dluhu na veřejný dluh vedlo ke zvýšení dluhu, přičemž tato opatření byla rozpočtovými důsledky následné recese při současném plnění cílů v oblasti zavádění strukturálních reforem a odstraňování sociálních funkcí státu a práva pracovníků; vzhledem k tomu, že tyto politiky přinesly nárůst nezaměstnanosti, chudoby, masivní snížení platů, vysoký věk odchodu do penze a snížení veřejných výdajů například v oblasti vzdělávání, kultury a zdraví; vzhledem k tomu, že tyto politiky způsobily realizaci radikálních privatizačních programů a budou i nadále snižovat poptávku;

D. vzhledem k tomu, že reakce Evropské komise na hospodářskou, sociální a demokratickou krizi, například rámec pro správu ekonomických záležitostí, soustavně odnímá politická rozhodnutí suverénním a demokraticky zvoleným vládám a národním parlamentům a brání evropskému lidu v uplatňování demokratické kontroly, a zároveň zavádí nekončící úsporná opatření; vzhledem k tomu, že sílí odpor obyvatel proti tomuto kapitalistickému procesu evropské integrace, který odráží naléhavou potřebu mít integrační proces, který slouží sociálnímu a demokratickému pokroku, spravedlivému

[1] Úř. věst. L 304, 20.11.2010, s. 47.

a mírovému řešení mezinárodních výzev a kulturnímu dialogu, který jde cestou spolupráce mezi zeměmi disponujícími rovnými právy;

E. vzhledem k tomu, že daňové systémy jsou koncipovány tak, aby byly ku prospěch spíše velkému kapitálu než pracující třídě; vzhledem k tomu, že úsporná opatření a přísná rozpočtová opatření doprovázená velkými ztrátami ve státních příjmech v důsledku daňových úniků vyvíjejí na rozpočty členských států další tlak a podrývají zájmy občanů a pracovníků; vzhledem k tomu, že daňová politika je i nadále v pravomoci členských států; vzhledem k tomu, že tajné daňové dohody, celosvětový fenomén daňových úniků a vyhýbání se daňovým povinnostem, a přesun zisků do daňových rájů jsou stále povoleny nebo nejsou řádně upraveny v právním rámci;

F. vzhledem k tomu, že rozpočtová rozhodnutí EU neodrážejí priority nutné ke stimulaci udržitelného, kvalitativně i sociálně vyváženého růstu, ani nezohledňují potřebu solidarity a hospodářské a sociální soudržnosti mezi členskými státy;

G. vzhledem k tomu, že EU v současnosti čelí největší uprchlické humanitární krizi od druhé světové války; vzhledem k tomu, že EU a některé členské státy mají přímou odpovědnost za hlavní příčiny tohoto vylidňování, které nutí lidi opouštět své domovy v důsledku války, změny klimatu, nerovnosti a vměšování se a politiky zasahování a agrese na Blízkém východě a v severní Africe, zejména prostřednictvím vojenských intervencí a podněcováním regionálních konfliktů, v plném souladu s geopolitickými strategickými zájmy USA a NATO; vzhledem k tomu, že způsob, jakým je řešena tato humanitární krize, je jasným důkazem třídní povahy EU, které neplní své povinnosti, včetně těch, které vyplývají ze mezinárodního práva;

H. vzhledem k tomu, že EU disponuje několika politikami, které připravují půdu pro xenofobii a rasismus a rozvoj radikálních xenofobních a rasistických stran a hnutí, které prosazují diskriminaci vůči zacházení s pracovníky, uprchlíky a migranty založenou na státní příslušnosti;

I. vzhledem k tomu, že návrh nového řešení pro Spojené království v rámci EU, který by byl uplatňován v případě, že by výsledek britského referenda byl jiný, by posílil program deregularizace a konkurenceschopnosti a narušil by svobodu pohybu a uplatňování zásady nediskriminace; vzhledem k tomu, že to je projevem přístup dvojího metru členských států v rámci EU; vzhledem k tomu, že jednostranné zájmy velkých členských států by neměly převažovat nad zájmy těch nejmenších;

J. vzhledem k tomu, že právo jakéhokoli členského státu vystoupit z EU by mělo být uznáváno;

K. zdůrazňuje, že výsledky britského referenda ukazují, že potřebujeme jinou Evropu, kterou je nutné vybudovat se souhlasem občanů, kteří očekávají konkrétní řešení otázek v sociálních oblastech, jako je vytváření pracovních míst, transparentnost, sociální zabezpečení a odmítání úsporných opatření;

L. vzhledem k tomu, že veškeré rozhodování o budoucím vztahu mezi EU a Spojeným královstvím se musí po jeho vystoupení z EU zakládat na demokratickém procesu a musí zahrnovat jak Evropský parlament, tak i parlamenty členských států; vzhledem k tomu, že všechny členské státy mají právo a povinnost rozvíjet hospodářské, politické

a kulturní vztahy podle vlastní volby se Spojeným královstvím, které vycházejí ze zásad vzájemných zájmů, přátelství mezi národy a spolupráce mezi suverénními státy;

M. vzhledem k tomu, že referendum ve Spojeném království ukázalo, že je třeba pokročit v procesu irského sjednocení na základě hlasování o hranici v souladu s Dohodou z Velkého pátku; vzhledem k tomu, že existence mezinárodní hranice mezi severem a jihem by měla pro Irsko závažné a nepříznivé důsledky; vzhledem k tomu, že EU by nadále měla aktivně podporovat mírový proces v Irsku a v rámci veškerých jednání o vystoupení Británie zajistit jeho pokračování;

N. vzhledem k tomu, že existuje demokratický deficit, který je výsledkem politik a postupů EU, který představuje obrovský problém a mnoho občanů má pocit, že nejsou orgány EU zastupováni; vzhledem k tomu, že tato situace může být vyřešena pouze prostřednictvím transparentnosti, otevřenosti a dodržování demokratických hodnot, včetně větší účasti občanů, míru, tolerance, pokroku, solidarity a spolupráce mezi národy;

O. vzhledem k tomu, že by měla být svrchovaná vůle národů v jednotlivých členských státech stanovit si vlastní cestu rozvoje ochraňována jako absolutní právo;

P. vzhledem k tomu, že klimatická krize i nadále ohrožuje stabilitu, zdraví a živobytí společnosti po celém světě, jakož i dobré životné podmínky zvířat a biologickou rozmanitost; vzhledem k tomu, že závazky v rámci COP 21, ať jsou jakkoli ambiciózní, by měly být pečlivě posíleny ve správném směru;

Makroekonomické a úsporné politiky

1. naléhavě vyzývá Evropskou komisi, aby představila pracovní program, který se bude zabývat hlavními výzvami, jimž dnes národy a členské státy čelí, jako jsou stagnující ekonomika, deflace, rostoucí socio-ekonomické nerovnosti a chudoba, nevyvážené investice a hospodářský růst, vysoká nezaměstnanost a rostoucí nejistota práce, oslabená sociální a pracovní práva, zatížení vysokým zadlužením, zvýšená potřeba mezinárodní ochrany, jakož i klimatická krize; je hluboce znepokojen záměrem Evropské komise i nadále uplatňovat politiku fiskální konsolidace, strukturálních reforem a deregulace proti zájmu obyvatel; tvrdí, že sociální, hospodářské, klimatické a politické problémy mohou být překonány pouze zásadní změnou směrem k progresivním politikám, které přivedou lidi a životní prostředí do středu zájmu rozvojových strategií namísto zájmů finančních trhů a velkých kapitalistů;

2. vyjadřuje hluboké politování nad skutečností, že orgány EU i nadále uplatňují úsporná opatření v členských státech, a zejména vydírání ze strany orgánů EU vůči některým zemím, které vyjadřují vlastní volby co se týče růstu a rozvoje; trvá na tom, že by evropské orgány měly respektovat svrchovanost jednotlivých členských států a rozhodnutí učiněná občany jíst cestou směrem k rozvoji, růstu a sociální soudržnosti a že žádný stát by neměly být stíhány za oživování své ekonomiky prostřednictvím veřejných investičních projektů nebo formou přerozdělující daňové a progresivní daňové politiky;

3. vyzývá k okamžité zrušení tzv. memoranda o porozumění a kontraproduktivních a sociálně ničivých úsporných opatření a neoliberálních politik, které způsobily;

zastává názor, že důsledkem těchto memorand o porozumění jsou nespravedlivé daňové politiky, které porušují zásadu poměrné rovnosti a progresivního zdanění; vyzývá k vytvoření plánu pro mimořádné situace na podporu hospodářství států, které nesou následky intervence trojky;

4. vyjadřuje politování nad nedostatečnou reakcí EU v případech daňových skandálů; je zastáncem povinnosti zveřejňovat jak daňová rozhodnutí, tak i podávání zpráv podle jednotlivých států, aby se zajistila transparentnost a veřejná kontrola; hájí ukončení tzv. off-shore společností a jiných daňových rájů, spolupráci za účelem zrušení bankovního tajemství pro daňové účely, podporu spolupráce při předcházení a boji proti praní peněz a daňovým podvodům, jakož i postihování spekulativních transakcí prostřednictvím opatření v oblasti daňové politiky a zabezpečení, aby se daně platily tam, kde je vytvářena hodnota; žádá uspořádání mezinárodního summitu pod vedením OSN s cílem stanovit plán a společný akční plán na zrušení daňových rájů a daňového dumpingu;

5. vyzývá k okamžitému zastavení procesu vytváření unie kapitálových trhů; opakuje, že je nutné samostatného investičního bankovnictví a retailového bankovnictví a posílení veřejné kontroly finančního sektoru; zdůrazňuje, že deregulace finančních trhů, zničující proces privatizace, k němuž došlo ve finančním sektoru, následný jev sloučení a akvizic, který vedl k velkému navýšení koncentrace průmyslu a vzniku bank, které byly tzv. příliš velké nato, aby padly, jakož i financializace ekonomiky, způsobily rozvrat hospodářství států; odmítá bankovní unii;

6. vyzývá Evropskou komisi, aby zajistila účinné a včasné provádění investic, které upřednostňují státy, které využívají finanční pomoc, zejména regiony postižené hospodářskou krizí a recesí, vysokou mírou nezaměstnanosti a chudobou, na podporu růstu a vytváření pracovních míst, mikropodniků, malých a středních podniků a zajištění řádného hospodářského rozvoje a sociální soudržnosti;

Správa ekonomických záležitostí a evropské měnové unie

7. zastává názor, že smlouva o fiskální stabilitě, fiskální úmluva a evropský o semestr by měly být zrušeny, neboť vytvářejí nedemokratickou a hospodářskou svěrací kazajku, která nepříznivě ovlivňuje investice, růst a tvorbu pracovních míst; zdůrazňuje, že je nezbytně nutné, aby členské státy znovu získaly schopnost rozhodovat o hospodářských politikách, které nejlépe reagují na jejich potřeby;

8. zdůrazňuje, že veřejný a vnější dluh v okrajových státech EU patří k nejvyšším na světě, což je důsledek asymetrického charakteru integračního procesu; považuje za nutné snížit dluhové zatížení, prostřednictvím opětovného projednání dluhů (částek, splatnosti a úrokových sazeb) a zrušení jeho spekulativní a nezákonné složky, aby se dostalo na udržitelnou úroveň, protože se jedná o naléhavou záležitost, která má zásadní význam z hlediska spravedlnosti; vyzývá k uspořádání mezivládní konference za účelem zrušení smlouvy o fiskální stabilitě;

9. naléhavě vyzývá Komisi, aby umožnila – do definitivního zrušení smlouvy o fiskální stabilitě – fiskální manévrovací prostor s cílem poskytnout další likviditu pro investice, rozvoj v oblasti vzdělávání, kultury a zdraví, a k vytvoření komplexního sociálního rozvoje, což umožní vytváření kvalitních a bezpečných pracovních míst, a k posílení státu sociálních jistot;

10. naléhavě vyzývá k vytvoření plánu pro mimořádné situace na podporu hospodářství zemí, které nesou následky intervence trojky;

11. vyzývá k vytvoření podpůrného programu pro ty členské státy, které by si mohly přát vyjednávat o opuštění eurozóny na základě toho, že se jejich členství v této zóně stalo neudržitelným a neúnosným; zdůrazňuje, že tento program by měl stanovit přiměřenou náhradu za způsobené sociální a ekonomické škody;

12. rozhodně proto odmítá zprávu pěti předsedů, která se nijak nevymaňuje z převládající rétoriky úspor, nýbrž namísto toho navrhuje prohloubit stávající politiky zahrnující posílení konkurenceschopnosti a strukturální konvergence a ukládající přísná fiskální opatření a úspory;

Pracovní a sociální práva

13. důrazně kritizuje politiku úsporných opatření – tzv. politik v oblasti konkurenceschopnosti, liberalizace a deregulace trhu práce –, které maří základní sociální a pracovní práva v členských státech; obhajuje právo na kolektivní vyjednávání, s přímým zapojením organizací pracovníků, jako klíčový nástroj pro ochranu a posílení práv v boji proti diskriminaci, sociálnímu dumpingu, nejistému zaměstnání, deregulaci pracovní doby, netypické pracovní době, rozšíření odvětví s nízkými příjmy, stále nižším mzdám, jevu chudých pracujících, sociálnímu vyloučení, chudým důchodcům, obtěžování a násilí na pracovišti a na ochranu pracovníků před využíváním v nových formách práce včetně digitální práce a hromadné práce, které by chránily právo na odhlášení se;

14. odmítá a odsuzuje kritiku ze strany Evropské komise těch opatření, které usilují o zvyšování mezd a znovurozdělení příjmů a majetku ve prospěch pracovníků; zdůrazňuje, že je zapotřebí přijmout účinná opatření za účelem boje proti mzdové diskriminaci, která zohledňují koncept „stejná mzda za stejnou práci“; zdůrazňuje, že je třeba zavádět rozvojové politiky, které podporují růst a vytváření pracovních míst řešily vysokou míru nezaměstnanosti, která postihuje nejvíce ženy a mládež;

15. naléhavě vyzývá Komisi, aby přestala doporučovat reorganizaci a škrty ve veřejné správě členských států a přestala podporovat a propagovat větší flexibilitu v zaměstnání nebo privatizaci veřejných služeb, protože tyto přístupy nepochybně vedly k oslabení sociálních práv pracovníků a zvýšení přesunu bohatství k velkým kapitalistům;

16. připomíná Komisi její závazek přistoupit k obnovené evropské sociální chartě, a vyzývá Komisi, aby neprodleně předložila návrh na přistoupení k chartě; dále naléhavě vyzývá Komisi, aby předložila návrh na sociální protokol, který staví sociální a kolektivní zájmy nad hospodářské svobody;

17. vyjadřuje znepokojení nad tím, že směrnice o vysílání pracovníků ve stávající podobě neřeší hlavní problémy týkající se mobility pracovníků v rámci EU; naléhavě vyzývá Evropskou komisi, aby v úzké spolupráci s členskými státy přistoupila k revizi této směrnice za účelem boje proti sociálnímu dumpingu ve všech jeho projevech a zajištění, aby vyslaní pracovníci měli přístup ke stejným sociálním výhodám jako pracovníci v zemi příjmu, včetně zajištění zásady stejné odměny za stejnou práci na stejném pracovišti; konstatuje, že v žádné situaci by pracovník neměl čelit regresivní mzdě nebo

zhoršujícím se sociální právům; dále vyzývá k tomu, aby nadcházející přepracované nařízení 883/2004 zahrnovalo posílení koordinace systémů sociálního zabezpečení členských států; zdůrazňuje, že je třeba posílit vymáhání sociálních a pracovních právních předpisů ve všech odvětvích;

18. vyzývá k vytvoření černé listiny společností EU, včetně společností s fiktivním sídlem typu „poštovní schránka“ odpovědných za opakované porušování právních předpisů EU a členských států v oblasti práce a sociálních věcí, a aby tyto podniky měly po určitou dobu zakázáno dostávat veřejné zakázky nebo dotace, včetně financování z prostředků EU;

19. vyzývá Evropskou komisi, aby v rámci diskuse a doporučení týkající se vnitrostátních insolvenčních rámců zajistila účast a informovanost pracovníků a jejich organizací, během všech fází řízení, a aby se zabránilo taktickému využívání úpadkových řízení s cílem zhoršit pracovní podmínky pracovníků nebo umožnit masivní rušení pracovních míst; vyzývá v této souvislosti Evropskou komisi, aby usnadnila převzetí společností potýkajících se s platební neschopností jejich pracovníky s cílem zachovat jejich hospodářskou činnost a minimalizovat ztráty pracovních míst;

20. zdůrazňuje potřebu integrované strategie boje proti chudobě, která je zaměřena mimo jiné na snížení dětské chudoby a sociálního vyloučení; vyzývá k hodnocení a vytváření systémů minimálního příjmu na úrovni členských států, které zaručují procento průměrného příjmu v jednotlivých členských státech, přičemž minimální referenční hodnota činí nejméně 60 %, jako důležitý krok směrem k vymýcení chudoby;

21. zdůrazňuje, že je v členských státech třeba chránit a rozvíjet sociální funkce státu a nabídku veřejných služeb, které by měly obsahovat mimo jiné přístup ke spravedlnosti a ke všeobecnému, bezplatnému a vysoce kvalitnímu systému veřejného vzdělávání a zdravotnictví, ke službám péče o děti, o nemocné a starší osoby a rovněž i k vysoké úrovni sociální ochrany v obecné rovině;

22. domnívá se, že všechny programy a opatření EU pro vzdělávání a kulturu by měly mít systematický a sociálně inkluzivní rozměr, podporovat politiky zaměřené na kvalitní veřejné vzdělávání a přispívat ke všeobecnému přístupu ke kultuře a volnočasovým aktivitám pro všechny; vyzývá proto Evropskou komisi a členské státy, aby byly z výpočtu schodku veřejných financí v rámci Paktu o stabilitě a růstu vyloučeny všechny veřejné výdaje vztahující se k oblastem vzdělávání a kultury;

23. vyjadřuje politování nad tím, že programy EU v oblasti mobility zcela nesplnily svůj účel a že byla v jejich rámci zavedena nepřijatelná diskriminace v přístupu k jejich využívání; žádá proto Evropskou komisi, aby zjednodušila přístup ke všem programům v oblasti mobility pro všechny osoby, které se do nich chtějí přihlásit, zejména znevýhodněné skupiny, a aby zlepšila informovanost a přístup k programům mobility v oblasti plánů na odborné vzdělávání a přípravu; vyjadřuje politování nad nedávnými tendencemi nahradit v rámci některých programů, jako jsou například Erasmus + a Kreativní Evropa, grantový systém programem úvěrových záruk; požaduje proto zavedení řádného grantového systému, který umožní hrazení celého období stráveného mimo zemi původu, za účelem zajištění všeobecného přístupu k těmto programům mobility;

24. zdůrazňuje, že on-line služby, elektronické obchodování, oblast autorských práv (vztahujících se nejen k autorům, ale rovněž k umělcům, interpretům a producentům), ochrana, správa a uchovávání dat a síťová neutralita vyžadují přístup se vzájemným, společným a mezinárodním rozměrem, v rámci něhož musí být uplatňována vedoucí zásada stanovující, že veřejný zájem musí mít vždy přednost před filozofií obchodu a zisku; zdůrazňuje, že internet je veřejným prostorem a že zajištění zásady neutrality sítě má zásadní význam;

Práva žen a rovnost pohlaví

25. hluboce lituje, že Evropská komise dosud nepředložila novou strategii pro rovnost žen a mužů pro období let 2015–2020, a vyzývá k tomu, aby taková strategie byla předložena;

26. vyzývá Evropskou komisi, aby ve spolupráci se členskými státy předložila návrh komplexní strategie EU týkající se násilí páchaného na ženách, která se bude zabývat všemi různými formami násilí; vítá návrh Evropské komise na přistoupení EU k Istanbulské úmluvě a také podnět k zahájení informační kampaně v oblasti boje proti násilí páchanému na ženách v roce 2017;

27. odsuzuje stažení směrnice o mateřské dovolené; vyzývá Komisi, aby předložila nový návrh, který bude respektovat postoj Parlamentu, jež se vyslovuje ve prospěch zvýšení současné minimální zaručené délky plně hrazené mateřské dovolené ze čtrnácti na dvacet týdnů a také ve prospěch zavedení zákonného nároku na placenou otcovskou dovolenou; domnívá se, že mají být ve všech členských státech přijata zvláštní opatření za účelem zlepšení rovnováhy mezi pracovním a soukromým životem žen a mužů a dále se domnívá, že je také třeba podniknout kroky vedoucí k prodloužení délky ze 100 % placené otcovské dovolené, aby bylo dosaženo pokroku směrem ke spravedlivějšího systému rodičovské dovolené;

28. vyzývá rovněž Evropskou komisi, aby zaručila všeobecný přístup k sexuálnímu a reprodukčnímu zdraví a souvisejícím právům a zahrnula je do všech souvisejících oblastí politik v rámci EU i mimo ni;

Demokracie, lidská práva a svobody

29. důrazně odsuzuje dohodu EU s Tureckem, jakož i všechny další návrhy zaměřené na posouvání hranic EU směrem navenek s cílem udržet osoby, jež potřebují ochranu, mimo území Unie, což představuje nejvyšší možnou neúctu k závazkům EU a jejích členských států přijatým podle mezinárodního práva, a to včetně zásady nenavracení; odsuzuje silný důraz, který je kladen na prevenci a represi namířenou proti nelegální migraci, včetně praxe zadržování, aniž by byl zohledněn rostoucí počet žadatelů o azyl prchajících z válečných oblastí a před perzekucí, hladem a klimatickými katastrofami; odsuzuje znásobení počtu represivních návrhů a vojenských reakcí Evropské komise v letech 2015 a 2016 v reakci na tuto humanitární krizi, jako je například operace NATO v Egejském moři EUNAVFOR MED, dále odsuzuje návrh na posílení pravomocí agentury Frontex prostřednictvím vytvoření evropské pohraniční stráže, vytváření středisek pro zajištění uprchlíků, zrychlení navracení přistěhovalců, včetně žadatelů o azyl. Odsuzuje také tlak Evropské Komise, aby bylo Turecko, což je země se slabými výsledky ve vztahu k dodržování lidských práv, prohlášeno za bezpečnou třetí

zemi pro všechny žadatele o azyl;

30. vyzývá Evropskou komisi, aby přesměrovala své finanční prostředky přidělené na zvýšenou ochranu hranic a posílení „pevnosti Evropa“ na opatření k přijímání uprchlíků a migrantů, což se týká zejména programů na přesídlení a přemístění, iniciativních pátracích a záchranných akcí, otevřených a důstojných přijímacích středisek a také začleňování uprchlíků a migrantů do společnosti; vyzývá Evropskou komisi, aby vypracovala návrhy na zajištění bezpečného a zákonného vstupu do EU pro všechny ženy, muže a děti, kteří potřebují ochranu, stejně jako pro migrující pracovníky, včetně vypracování okamžitého, ambiciózního a závazného programu přesídlení, a aby podpořila návrh Evropského parlamentu na zavedení humanitárních víz v rámci revize vízového kodexu za účelem toho, aby lidé již nebyli nuceni riskovat své životy ve Středomoří nebo na poušti na své cestě do Evropy;

31. vítá návrh Evropské komise, aby byla zavedena provizorní opatření v oblasti mezinárodní ochrany ve prospěch Itálie a Řecka; vyjadřuje politování nad nečinností členských států v této oblasti, což je v rozporu s jejich závazky;

32. vyzývá k uplatňování práva na rodinný život zakotveného v Evropské úmluvě o lidských právech, ať už se vztahuje na osoby ze třetích zemí nebo naopak členských států EU, a zdůrazňuje naléhavou potřebu urychlit přemísťování a projednávání případ zranitelných žadatelů; připomíná, že určení země k přesídlení by se mělo odvíjet od rodinných, jazykových a kulturních vazeb uprchlíků; zdůrazňuje, že je třeba podporovat začleňování uprchlíků a migrantů do společnosti a na trhu práce, přičemž budou uznány a zohledněny v jejich prospěch dovednosti a kvalifikace, jichž dosáhli. Dále zdůrazňuje, že je nutné zajistit jejich ochranu před vykořisťováním a diskriminací;

33. vyjadřuje politování nad tím, že Komise nenavrhla alternativní řešení k dublinskému nařízení, které by se zakládalo na sdílení odpovědnosti; vyjadřuje zásadní obavy ohledně povinnosti určené všem členským státům spočívající v přezkoumání toho, zda může být žádost osoby zamítnuta na základě pojetí bezpečné třetí země nebo první země azylu;

34. vyzývá k okamžitému přijetí horizontální antidiskriminační směrnice s cílem posunout kupředu boj proti diskriminaci, jež zahrnuje také útoky proti menšinám, přistěhovalcům, žadatelům o azyl a dalším zranitelným skupinám; domnívá se, že nárůst rasistických a xenofobních nálad a počtu organizací vyznávajících takové směry souvisí se vzestupem krajní pravice a fašistických jevů v Evropě, což nelze vnímat odděleně od politik, které byly uplatňovány v EU a v jejích členských státech v uplynulých desetiletích;

35. vyjadřuje politování nad rostoucím počtem případů verbálních projevů nenávisti namířených proti etnickým a náboženským menšinám, osobám LGBTI, žadatelům o azyl a osobám bez domova;

36. vyzývá Komisi, aby zhodnotila provádění vnitrostátních strategií integrace Romů a doporučení Rady týkajících se opatření účinné integrace Romů v členských státech a aby tam, kde je to nezbytné, navrhla dodatečná opatření pro účinné začleňování Romů;

37. je hluboce zklamán Evropským program pro bezpečnost, jenž je výrazně jednostranně zaměřený na represivní politiku a na rozšiřování pravomocí donucovacích orgánů EU; kritizuje rostoucí sekuritizaci politik, včetně shromažďování osobních údajů, profilování občanů, využívání důvodně nahromaděných obav obyvatel, a také využívání boje proti terorismu k napadání práv a svobod občanů spolu se zvýšeným státním dohledem; vyzdvihuje, že i přes přijetí více než osmdesáti právně závazných nástrojů za posledních dvanáct let v oblasti boje proti terorismu prokázaly nedávné násilné útoky neúspěch slepě represivních ústředních snah orgánů EU a členských států v celé šíři; odsuzuje represivní právní úpravu, která masivně narušila nejen lidská práva všech občanů a obyvatel EU, ale také aktivně přispěla k podkopání a omezení stávajících politik v oblasti prevence, jako je práce s mládeží, politiky sociální a hospodářské soudržnosti a další preventivní opatření zaměřené na podporu osob ohrožených sociálním vyloučením;

38. vyzývá Komisi, aby vyvinula seriózní úsilí o ochranu občanů před narůstajícím státním dohledem; v této souvislosti vyjadřuje své hluboké znepokojení nad širokými pravomocemi nové jednotky Europolu pro oznamování internetového obsahu (IRU), jež může sledovat internet a vykonávat nad ním dohled bez přivolení soudu či jeho jakéhokoli zásahu; poukazuje na to, že nové nařízení o Europolu pro zřízení IRU neposkytuje výslovný právní základ;

39. shledává, že směrnice o boji proti terorismu je příliš dalekosáhlá, co se týče kriminalizace potenciálního přípravného jednání, aniž se musí přímo jednat o případ s cílem úmyslně spáchat teroristický trestný čin; zdůrazňuje, že toto je v rozporu s již dlouho platnou zásadou trestního práva, podle které je úmysl klíčovým prvkem každé trestněprávní definice;

40. žádá, aby byla směrnice o soukromí a elektronických komunikacích aktualizována, aby tak mohla být uvedena do souladu s nedávno přijatým nařízením o ochraně údajů;

41. vyzývá Komisi, aby plně zohlednila rozhodnutí Evropského soudního dvora ve spojených věcech C 293/12 a C 594/12 ze dne 8. dubna 2014; naléhavě v této souvislosti vyzývá Komisi, aby nenavrhovala žádná další opatření založená na plošném uchovávání údajů;

42. vyzývá Komisi, aby předložila akční plán pro členské státy s cílem zlepšit podmínky zadržení, zejména vzhledem k rozšířenému využívání vazby, včetně případů, při nichž je vydán evropský zatýkací rozkaz (EZR); vyzývá Komisi, aby plně zohlednila judikaturu Evropského soudu pro lidská práva týkající se podmínek věznění;

43. je hluboce zklamán nečinností Komise ve vztahu k legislativní zprávě z vlastního podnětu o přezkumu EZR; vyzývá Komisi, aby předložila nový návrh a aby při tom zohlednila zprávu Parlamentu o této věci, zejména otázku testů proporcionality;

44. vyjadřuje politování nad tím, že Komise do svých nových iniciativ nezahrnula obnovený aktualizovaný návrh na umožnění přístupu veřejnosti k dokumentům, který by odrážel ustanovení dohody v prvním čtení, jíž Parlament dosáhl v roce 2011;

45. naléhavě vyzývá Komisi, aby zareagovala na požadavky Parlamentu uvedené v jeho usneseních o údajném převozu a nezákonném zadržování vězňů ze strany CIA

v evropských zemích, zvláště po předložení zprávy Senátu USA o mučení, jehož se CIA dopouštěla;

46. konstatuje, že povaha této EU je hluboce nedemokratická, o čemž svědčí to, jaký přístup evropské orgány zaujímají k výsledkům účasti občanů a úsilí vyvinutého zaměstnanci; vyzývá proto Evropskou komisi, aby brala občanskou účast v jejích různých demokratických projevech vážně a respektovala jakákoli další referenda týkající se záležitostí EU. Dále požaduje prosazování nezcizitelného práva obyvatel na diskusi a vyjádření svého názoru; odmítá v této souvislosti argument nevyhnutelnosti;

47. připomíná Komisi její příslib, že předloží návrh interinstitucionální dohody o povinném transparentním registru pro všechny orgány EU; znovu potvrzuje, že je zapotřebí posilovat zastupitelskou a participativní demokracii;

48. vyzývá Komisi, aby předložila návrh na provedení revize evropské občanské iniciativy na základě závěrů zprávy Evropského parlamentu o plnění;

49. domnívá se, že je nutné zvýšit kvalitu zákonodárného procesu EU; trvá nicméně na tom, že by program zlepšování právní úpravy a program pro účelnost a účinnost právních předpisů (REFIT) neměly sloužit jako záminka pro deregulaci oslabující sociální ochranu, ochranu spotřebitele, normy v oblasti ochrany životního prostředí, dobré životní podmínky zvířat a sociální dialog; trvá proto na tom, aby byla všechna posouzení dopadu a rozhodnutí Výboru pro kontrolu regulace zveřejňována;

50. namísto toho naléhavě vyzývá Komisi, aby zajistila, že budou veškeré budoucí právní předpisy podléhat posouzení dopadu na sociální a základní práva, a aby do nich zapracovávala ustanovení o skončení platnosti s cílem zajistit, že budou právní předpisy EU pravidelně přezkoumávány;

Vnitřní trh a mezinárodní obchod

51. domnívá se, že jednotný trh v rámci svých mnoha odvětvových přístupů zesílil či usnadnil demontáž státních hospodářských nástrojů k regulaci, svou hospodářskou nadvládu, rozevírání nůžek a nerovnoměrný rozvoj, a rovněž podporoval vyhýbání se daňovým povinnostem a daňové úniky spolu s přesunem zisků do daňových rájů, privatizací, liberalizací obchodních vztahů a také koncentrací kapitálu; prostřednictvím jednotného trhu a ve jménu soutěže EU sponzorovala, podporovala a prosazovala útoky na práva zaměstnanců, což vedlo k sociální nerovnosti, deregulaci práce, snižování mezd a čím dál nejistějším pracovním místům, zatímco spravedlivější daňové politiky zaměřené na větší přerozdělování byly zmařeny nebo zablokovány; poznamenává v rozporu s tím, co je běžně uváděno, že systém jednotného trhu vedl ke zvýšeným nákladům pro spotřebitele a ke zhoršení kvality poskytovaných služeb;

52. vyjadřuje politování nad tím, že Komise se zpožděním informovala Parlament a Radu o opravných aktech týkajících se celního kodexu Unie, o aktech v přenesené pravomoci a o přechodných aktech v přenesené pravomoci; považuje za nepřijatelné, že toto opožděné oznámení ztížilo Parlamentu využití jeho kontrolní pravomoci; naléhavě proto vyzývá Komisi, aby zajistila lepší spolupráci svých služeb s Parlamentem a aby s dostatečným předstihem podávala informace o dokončení celního kodexu Unie a jeho provedení;

53. vyjadřuje politování nad tím, že Evropská komise dále prostřednictvím směrnice o obchodním tajemství oslabuje ochranu oznamovatelů, novinářů, spotřebitelů a zaměstnanců; naléhavě vyzývá Komisi a členské státy, aby zajistily právní i materiální ochranu oznamovatelů v případě, že lze důvodně předpokládat, že chrání veřejný zájem; konstatuje však, že standardy ochrany zůstávají napříč členskými státy EU nerovnoměrné a neposkytují dostatečnou ochranu, jak dokládají nedávné ostře sledované případy; vyzývá Komisi, aby neodkladně předložila legislativní návrh na stanovení minimální ochrany oznamovatelů;

54. zdůrazňuje, že každá země musí mít právo určovat své obchodní politiky a uzavírat takové obchodní dohody, které jsou nejvíce v souladu s jejich zájmy a také s jejich hospodářskými charakteristikami a potřebami, s přihlédnutím k tomu, v jaké míře se v tomto ohledu doplňují se třetími zeměmi;

55. je toho názoru, že se výsledky britského referenda řadí k důvodům pro to, aby byla ratifikace všech obchodních dohod EU se třetími stranami, s nimiž probíhají jednání, dočasně pozastavena; odmítá přístup obchodní politiky liberalizace, deregulace a privatizace, kterou prosadila Evropská komise spolu s řadou partnerů po celém světě, jakož i dogmatickou ideu volného obchodu, která postoje k této obchodní politice předurčuje. Odmítá rovněž zejména tzv. „megaregionální“ obchodní dohody, jako je smlouva TTIP, dohody CETA a TiSA, a z poněkud jiných důvodů také dohodu o hospodářském partnerství; vyjadřuje politování nad obecným směřováním EU, které ohrožuje svrchovanost členských států a slouží geopolitickým zájmům nejbohatších zemí a nadnárodních korporací usilujících o kontrolu a využívání jmění třetích zemí za současného nárůstu nerovnosti uvnitř regionů i mezi nimi a při udržování závislostí méně rozvinutých zemí (v rámci EU i mimo ni); uvádí, že tyto dohody přispívají k ničení a deregulaci práce, rostoucí chudobě, nárůstu finančních spekulací (zejména s potravinami), ničení veřejných služeb. Uvádí také, že představují hrozbu pro zdraví a dobré životní podmínky zvířat, udržitelné zemědělství a životní prostředí a rovněž pro kulturní rozmanitost; požaduje zavedení regulovaného mezinárodního obchodu založeného na vzájemné doplňkovosti;

56. požaduje zavedení regulovaného mezinárodního obchodu založeného na vzájemné doplňkovosti; nesouhlasí především se začleňováním jakýchkoli ustanovení o urovnávání sporů mezi investorem a státem do obchodních dohod nebo s jejich zaváděním v rámci EU, ať již v tradiční podobě, nebo v rámci systému soudů pro investice, neboť má za to, že není na místě, aby se na investory vztahovala zvláštní právní úprava, na základě níž jsou státy nuceny platit obrovské částky peněz, čímž se zmenšuje jejich politický prostor; trvá na tom, aby byly všechny projednávané dokumenty zpřístupněny veřejnosti a aby byly tyto dohody, které značně ovlivňují každodenní život obyvatel, před jejich přijetím konzultovány se všemi vnitrostátními parlamenty;

Regionální rozvoj, výroba a strategická odvětví

57. odmítá přístup Evropské komise spočívající v podřízení politiky soudržnosti správě ekonomických záležitostí EU; zdůrazňuje, že regionální politika je významným nástrojem k podpoře hospodářské a sociální soudržnosti, přičemž jejími hlavními cíli jsou zmírňování rozdílů mezi regiony, zejména ve vztahu k chudším a odlehlým

regionům, podpora skutečné konvergence a podněcování růstu a zaměstnanosti; trvá na tom, že by politika soudržnosti neměla být používána jako nástroj finančních sankcí, jestliže region nebo členský stát odmítne politiku deregulace a privatizace;

58. doporučuje provést naléhavá opatření týkající se produktivních odvětví, jež jsou pro každou ekonomiku životně důležitá, a hrají proto zásadní roli při potenciálním rozvoji každé země; požaduje podporu veřejných projektů na podporu mikropodniků a malých a středních podniků, družstev a místních vlád, a žádá posílení fondů Společenství a jejich orientaci tímto směrem;

59. naléhavě vyzývá Komisi, aby upřednostnila ty členské státy, které byly nejvíce zasaženy hospodářskou krizí, a zejména, aby se zaměřila na regiony v recesi s vysokou mírou nezaměstnanosti a chudoby;

60. domnívá se, že stávající podpora ze strany EU a současné finanční zdroje EU vyhrazené pro politiku soudržnosti nepostačují k pokrytí potřeb, pokud jde o dosažení skutečného sblížení a odstranění regionálních rozdílů, vysoké míry nezaměstnanosti, nerovných příjmů a chudoby v členských státech; zdůrazňuje, že je třeba zvýšit rozpočet EU určený na politiku soudržnosti; dále zdůrazňuje, že je důležité zajistit, aby územní správa a plánování zůstaly v pravomoci jednotlivých členských států; konstatuje, že k zajištění úspěšného provádění politiky soudržnosti je nezbytně nutné zamezit v budoucnu prodlevám v platbách;

61. bere na vědomí nedostatečné investice navrhované v rozpočtu EU pro výzkum a vývoj; vyzývá Evropskou komisi, aby se přidělování financování výzkumu nesoustředilo na několik málo univerzit, výzkumných středisek a podniků;

62. zdůrazňuje, že přístup k vodě je všeobecným právem a mělo by být zaručeno všem lidem a nemělo by být předmětem privatizace;

63. vyzývá k decentralizované společné rybářské politice (SRP), která podpoří modernizaci a udržitelný rozvoj odvětví rybolovu a zajistí jeho socioekonomickou životaschopnost, udržitelnost zdrojů, zachování a vytváření pracovních příležitostí a zlepšení životních podmínek pracovníků v tomto odvětví; vyzývá k opatřením na zajištění státní suverenity ve výlučných ekonomických oblastech členských států a jejich rybolovných zdrojích;

64. vyzývá k zachování biodiverzity v mořském prostředí, což zajistí vhodné podmínky pro rozvoj populací ryb prostřednictvím zavedení vhodných udržitelných postupů hospodaření; znovu zdůrazňuje, že je zapotřebí, aby společná rybářská politika zohlednila zvláštní charakteristiky drobného a pobřežního rybolovu a vhodnost stávajících nástrojů pro potřeby odvětví;

65. domnívá se, že 30 let společné zemědělské politiky (SZP) mělo závažný nepříznivý dopad na zemědělství v členských státech, a že přispělo ke krizi v tomto odvětví; trvá na tom, že je nutné se znovu zaměřit na jednu ze zásad financování SZP (čl. 39 bod 2), „s cílem zajistit odpovídající životní úroveň zemědělců“ a bojovat tak proti rostoucí koncentraci výroby a zvýšené míře intenzivní zemědělství, snížení počtu drobných zemědělců a organizací zemědělců, jakož i nárůstu regionálních asymetrií a vnější závislosti na zboží ze zahraničí, která zvýhodňuje největší evropské ekonomiky; vyjadřuje politování nad tím, že tento jev vystavuje riziku celosvětové zemědělské

a venkovské dědictví, přičemž velké agro-obchodní společnosti expandují a prosazují svůj model světového potravinového systému, který má ničivé účinky na životní prostředí; zdůrazňuje, že centrem zemědělské a potravinářské politiky EU musí být zemědělci a nikoli velké podniky, aby se udržitelnost, růst a zaměstnanost skutečně oživily ve všech regionech EU;

66. s politováním konstatuje, že tyto politiky vedou k zániku tradičních rodinných statků v celé EU a k souvisejícímu úpadku sociální a hospodářské činnosti ve venkovských oblastech;

67. důrazně odmítá vyvlastňování půdy, dominantní postavení na trhu a nekalé utváření cen ze strany velkých zemědělsko-potravinářských společností, které vykořisťují zemědělce a prosazují nadvýrobu na úkor kvality potravin, dobrých životních podmínek lidí i zvířat a životního prostředí;

68. vyzývá Evropskou unii, aby zakázala veškeré formy patentů na semena, a ochránila tak zemědělce před tlakem ze strany nadnárodních producentů osiva a jejich silou, a aby ochránila místní různorodost a naše genetické a kulturní dědictví; vyzývá Evropskou komisi, aby ve spolupráci s členskými státy zakázala povolování a pěstování geneticky modifikovaných organismů a obchodování s nimi, a aby přijala opatření s cílem omezit široké používání pesticidů;

69. naléhavě vyzývá Komisi, aby bezodkladně provedla zbývající body strategie Evropské unie v oblasti ochrany a dobrých životních podmínek zvířat na období 2012–2015; žádá Komisi, aby vypracovala novou ambiciózní strategii v otázce ochrany a dobrých životních podmínek zvířat pro období 2016–2020 s cílem překonat současné nedostatky a mezery, vytvořit rovné podmínky a zlepšit životní podmínky zvířat v celé EU;

70. domnívá se, že financování zemědělství ze strany EU by se mělo zaměřit na rozvoj zemědělských systémů členských států s cílem snížit jejich závislost na vnějších zdrojích dodávek a chránit zemědělské a venkovské dědictví;

71. vyzývá Evropskou komisi, aby prozkoumala potřebu vytvoření veřejného nástroje pro regulaci produkce a trhů v odvětví mléka, jakož i v jiných odvětvích, který zajistí spravedlivé ceny pro výrobce, přičemž je třeba brát v úvahu jak náklady vstupů, tak spotřebitelské ceny, aby bylo zajištěno spravedlivé rozdělení přidané hodnoty v celém hodnotovém řetězci v tomto odvětví, aniž by došlo ke koncentraci a intenzifikaci produkce, a aby bylo zaručeno právo každého členského státu pěstovat a vyrábět a zajišťovat svou potravinovou soběstačnost;

72. zdůrazňuje, že je třeba posílit a rozšířit diverzifikované průmyslové základny ve všech členských státech a regionech, přičemž je třeba brát ohled na regionální zvláštnosti, což je nezbytné pro zaručení vysoké míry zaměstnanosti, hospodářské činnosti a rozvoje;

73. vyzývá Evropskou komisi, aby posoudila problém přesouvání průmyslové výroby v rámci globálních hodnotových řetězců, a aby navrhla zákaz financování EU pro účely přemístění výroby do třetích zemí, a tím zachovala ve členských státech pracovní místa v odvětví průmyslu;

74. odmítá evropskou energetickou unii, což je projekt pro hlavní evropské monopoly

v tomto odvětví; požaduje veřejnou kontrolu tohoto strategického odvětví, jelikož zvýšení energetické účinnosti, zajištění diverzifikace zdrojů, vývoj v oblasti obnovitelných zdrojů energie, udržitelné využívání vnitřního potenciálu každé země a zabezpečení dodávek vyžaduje, mimo jiné, plánování a veřejnou a demokratickou kontrolu nad odvětvím energetiky; zdůrazňuje nutnost předložit závazná kritéria udržitelnosti pro energii a biomasu;

75. opakuje, že energie je veřejným statkem a že rovný přístup k energii za dostupné ceny by měl být zajištěn ve prospěch spotřebitelů; zdůrazňuje, že EU by se měla více zaměřit na problematiku energetické chudoby, která postihuje téměř 11 % obyvatel EU; v této souvislosti naléhavě žádá Komisi, aby v nadcházejících legislativních návrzích upřednostňovala opatření na snížení energetické chudoby a aby do poloviny roku 2017 předložila pro tuto oblast akční plán;

76. domnívá se, že energetická transformace by měla vést k účinnějšímu, transparentnímu, udržitelnému, decentralizovanému a demokratickému energetickému systému, jež je založen na obnovitelných zdrojích energie, a který je přínosný pro společnost jako celek, ale zároveň chrání ty nejzranitelnější a zajišťuje, aby přínosy opatření v oblasti energetické účinnosti a obnovitelných zdrojů energie pro ně byly dostupné;

77. připomíná požadavek Parlamentu, aby byly do roku 2030 dosaženy závazné cíle v podobě podílu spotřeby energie z obnovitelných zdrojů ve výši 30 % a úspor energie ve výši 40 %; žádá proto Komisi, aby tyto závazky zohlednila při nadcházejícím přezkumu směrnic o energii a energetické účinnosti a aby tyto závazné cíle podporovala během jednání o nich; dále vyzývá Komisi, aby předložila závazná kritéria udržitelnosti pro energii a biomasu;

78. vyzývá Evropskou komisi, aby navrhla zejména kritéria udržitelnosti pro průmyslové výrobky a aby plně začlenila „oběhové hospodářství“ do všech příslušných politik, přičemž bude brán ohled na celý životní cyklus výrobků; dále zdůrazňuje, že je třeba plně provést opatření uvedená v plánu pro „Evropu účinněji využívající zdroje“, včetně postupného odstranění dotací, které mají negativní dopad na životní prostředí; domnívá se, že tržní přístup k oběhovému hospodářství má nebezpečné důsledky pro veřejný zájem, a že silná zodpovědnost členských států a veřejných politik je nezbytná;

79. odmítá liberalizační modely, které byly uloženy členským státům v odvětví dopravy; vyzývá naopak k jejich okamžitému zrušení v souladu s nutností zachovat závazky veřejné služby, přičemž se zohlední podpora dopravní politiky, jež respektuje svrchovanost členského státu a jeho vlastní strategický přístup k územní soudržnosti a národnímu rozvoji; žádá, aby byl podporován sociální dialog mezi všemi dotčenými pracovníky a spolupráce, jež by umožnila lepší propojení a interoperabilitu vnitrostátních dopravních sítí; zdůrazňuje, že je nutné podporovat veřejnou dopravu, sdílená řešení mobility, chůzi a jízdu na kole, a to zejména v městských oblastech;

80. naléhavě vyzývá Komisi, aby posoudila právní předpisy EU v oblasti dopravy a případně je přizpůsobila digitálnímu věku; žádá Komisi, aby znovu stanovila regulační rámec různých druhů dopravy s cílem podporovat nové inovace a služby v oblasti mobility a logistiky, aby zároveň zajistila vysoké normy v oblasti bezpečnosti, pracovních podmínek a ochrany spotřebitelů, jakož i spravedlivého zdanění a předcházení škodlivým vlivům na životní prostředí;

81. vyzývá Komisi, aby přijala potřebná opatření ke snižování emisí uhlíku v odvětví dopravy;

82. vyzývá k vypracování ambiciózního plánu na snížení počtu úmrtí na silnicích, který by zahrnoval jasné cíle tohoto snížení;

Životní prostředí

83. domnívá se, že klimatická krize, jak se uvádí v 5. hodnotící zprávě Mezivládního panelu pro změnu klimatu (IPCC), která byla přijata a schválena na poslední konferenci COP 21, je způsobena škodlivou lidskou činností, zneužíváním energeticky náročného výrobního systému a využíváním a těžbou fosilních paliv;

84. zdůrazňuje proto, že v boji proti změně klimatu je především třeba dodržovat závazky ke snížení emisí skleníkových plynů všech dotčených zemí podle jejich historické odpovědnosti, a jelikož by to nemělo být ponecháno tržním nástrojům, vyžaduje odklonění se od kapitalistických rozvojových politik, jelikož bez tohoto opatření není možné změnit metody výroby nebo distribuce a režimy spotřeby energie;

85. vyjadřuje politování nad tím, že závazky konference COP 21 na jedné straně nezaručují snížení emisí skleníkových plynů – a tudíž nezajišťují snížení koncentrace skleníkových plynů v atmosféře na úroveň, která je považována za slučitelnou s nárůstem průměrné teploty maximálně o 2 °C, a na druhé straně zachovávají a posilují tržní mechanismy, které s sebou přináší určitou formu přivlastňování si přírody a jejích zdrojů;

86. hájí zvýšení přidělených finančních prostředků na ochranu životního prostředí; vyzývá k podstatnému navýšení programu LIFE ve výši alespoň 1 % rozpočtu EU; odmítá oslabení právních předpisů o ochraně stanovišť a ohrožených druhů žijících ve volné přírodě; žádá o vytvoření zvláštního finančního nástroje pro financování sítě Natura 2000 a přijetí soudržných opatření k zachování hodnot, které představuje;

87. vyzývá Evropskou komisi, aby začlenila politiku v oblasti změny klimatu do všech svých politik; vyjadřuje politování nad tím, že závazné cíle, které Komise dosud prezentovala, jsou málo ambiciózní;

88. vyzývá Evropskou komisi, aby byla důsledná a postupovala v souladu se zásadou předběžné opatrnosti, aby ve svém mandátu nenavrhovala další výjimky při používání chemických látek, škodlivých pesticidů a endokrinních disruptorů působících na lidské zdraví a životní prostředí, aby snížila expozici chemickým látkám, které mají negativní dopad na lidské zdraví a celosvětové životní prostředí, prostřednictvím vody, půdy, ovzduší a potravin, a aby předložila legislativní návrhy s cílem snížit tuto expozici;

Pro mír proti militarismu a NATO

89. odsuzuje narůstající kroky směrem k militarizaci EU; odmítá evropskou bezpečnostní strategii a její společnou zahraniční a bezpečnostní politiku (SZBP) a společnou bezpečnostní a obrannou politiku (SBOP); požaduje ukončení spolupráce mezi EU a NATO a odmítá současnou politiku rozšiřování NATO; trvá na zrušení všech zahraničních vojenských základen v Evropě;

90. trvá na tom, že veškerá zahraniční činnost EU musí splňovat zásady výhradně civilní zahraniční politiky, která je v souladu s mezinárodním právem a je uplatňována nediskriminujícím způsobem, na základě převzetí vedoucí úlohy při diplomatickém a mírovém řešení konfliktů, včetně mediačních iniciativ a programů odzbrojení, demobilizace a opětovné integrace, v souladu s Chartou OSN; zdůrazňuje důležitost úsilí o posilování mezinárodní smlouvy o obchodu se zbraněmi, zlepšování unijního režimu kontroly vývozu zbraní, podporování režimu smlouvy o nešíření jaderných zbraní a jaderného odzbrojování a přijímaní opatření k vymýcení chudoby, k humanitární pomoci, udržitelnému hospodářskému a sociálnímu rozvoji, zdůrazňuje také důležitost cílů udržitelného rozvoje, které upřednostňují vyvážené hospodářské vztahy, spravedlivý obchod a spravedlivé rozdělení zdrojů a bohatství v sousedství EU a ve světě;

91. vyzývá Evropskou komisi, aby dodržela svůj závazek spolupracovat s partnery EPS při provádění rozvojových cílů OSN; zdůrazňuje, že vytváření pracovních míst je rozhodující pro budoucnost většiny zemí sousedství; podporuje zvláštní důraz kladený na zaměstnatelnost mladých lidí a podporu malých a středních podniků; zdůrazňuje, že je vyžadován víceúrovňový přístup, a to na vnitrostátní, regionální i místní úrovni, stejně jako regionální, subregionální a přeshraniční spolupráci schopnou zmobilizovat členské státy EU, partnerské země a jejich místní a regionální orgány; požaduje realistické přístupy a programy, které mají konkrétní přínosy pro obyvatele; vyzývá Komisi, aby předložila strategii spolupráce se sousedy sousedů, která byla oznámena v souvislosti s přezkumem evropské politiky sousedství;

92. odmítá jakékoli využívání rozpočtu EU pro vojenské nebo civilně-vojenské účely; odmítá zavedení pilotního projektu výzkumu v oblasti společné bezpečnostní a obranné politiky, který by společně realizovaly Komise a agentura EDA, například i v otázce systémů dálkově řízených letadel (RPAS); rozhodně odmítá jakékoli financování z programu Horizont 2020 nebo z rozpočtu EU obecně ve prospěch jakýchkoli vojenských, civilně-vojenských nebo bezpečnostních výzkumů, zejména pak na rozvoj systémů RPAS; vyzývá Komisi, aby zajistila, že jsou dodržovány závazky Unie v oblasti odstranění chudoby, udržitelného rozvoje, cílů udržitelného rozvoje, kontroly zbraní a režimu smlouvy o nešíření jaderných zbraní a jaderného odzbrojování;

93. vyzývá Evropskou komisi, aby zlepšila transparentnost výdajů v oblasti mezinárodní činnosti, a to ve všech stadiích, od programování po hodnocení ex-ante; znovu důrazně kritizuje přetrvávající absenci parlamentní kontroly v oblasti zahraniční a bezpečnostní politiky;

94. potvrzuje, že vnější věci jsou svrchovanou pravomocí jednotlivých členských států a odmítá jednomyslnou zahraniční politiku EU; připomíná, že zahraniční politiky členských států, ať už samostatně nebo ve spolupráci, se musí řídit zásadami čistě civilní zahraniční politiky v souladu s mezinárodním právem a musí být uplatňovány nediskriminačním způsobem, a že úloha při diplomatickém a mírovém řešení konfliktů by měla být vedena pod záštitou Organizace spojených národů v duchu vzájemné spolupráce a solidarity a měla by respektovat svrchovanost třetích zemí;

95. důrazně odmítá podporu evropské technologické a průmyslové základny obrany (EDTIB), vojensko-průmyslového komplexu a navýšení a prohloubení spolupráce

v oblasti obrany; odmítá jakékoli využívání rozpočtu EU pro vojenské nebo civilně-vojenské účely; žádá skutečný mír, solidaritu a rovnost politik zaměřených na kontrolu zbraní, úplné odzbrojení, zejména jaderné odzbrojení, a demilitarizaci EU;

96. je hluboce znepokojen tím, že mnoho vlád nedodržuje ani své vnitrostátní, evropské a mezinárodní závazky v oblasti vývozu zbraní; žádá, aby EU přestala obchodovat se zbraněmi a vyvážet zbraně a vojenské vybavení do oblastí konfliktu;

---

97. vyzývá Komisi, aby přezkoumala svůj pracovní program v souladu s usnesením Parlamentu;

98. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, jakož i vládám a parlamentům členských států.